

FINNCON 2006

MERKINTÖJÄ JA MUISTIKUVIA

Pasi Karppanen

Helsingin Paasitornissa 18.-20.8 2006 järjestystä Finnconista muodostui tänäkin vuonna massiivinen scifikansainvaellus. Kyseessä oli jälleen kerran myös Animecon, mikä myös näkyi voimakkaasti tapahtumasta ulospäin välittyneestä kuvasta. Yleisöennätyksiä rikottiin, ohjelma oli laadukasta ja sitä oli myös enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Massojen paineessa

Todennäköisesti voimakkain Finncon-Animeconista tänä vuonna välittynyt seikka liittyi sen fyysisiin puitteisiin. Tilana Paasitorni tarjosi tapahtumalle jylhän ympäristön. Ennätysellinen kävijämäärä ja siihen nähden riittämätön ilmanvaihto yhdistettynä lämpimään säähän saivat aikaan, että monelle päällimmäisiksi vaikutelmiksi tapahtumasta jäivät kuumuus, kosteus ja hapen vähyys.

Finnconin kävijäennätys saavutettiin lauantaina, kun Paasitorniin ahtautui huikeat viisi tuhatta ihmistä. Myös ohjelmaa riitti, parhaimmillaan eri saleissa pyöri yhdeksän ohjelma-numeroa yhtä aikaa.

Ruotsin- sekä englanninkielistä ohjelmaa oli tänä vuonna enemmän

kuin koskaan aikaisemmin, mikä puolestaan näkyi paikalla olleiden ulkomaisien sf/f-harrastajien määrässä. Jos vuoden 2003 Finncon-Euroconia ei lasketa, voikin Helsingin Finnconia sanoa hyvällä syyllä kutsua yhdeksi kansainvälisimmistä Finnconeista tähän mennessä.

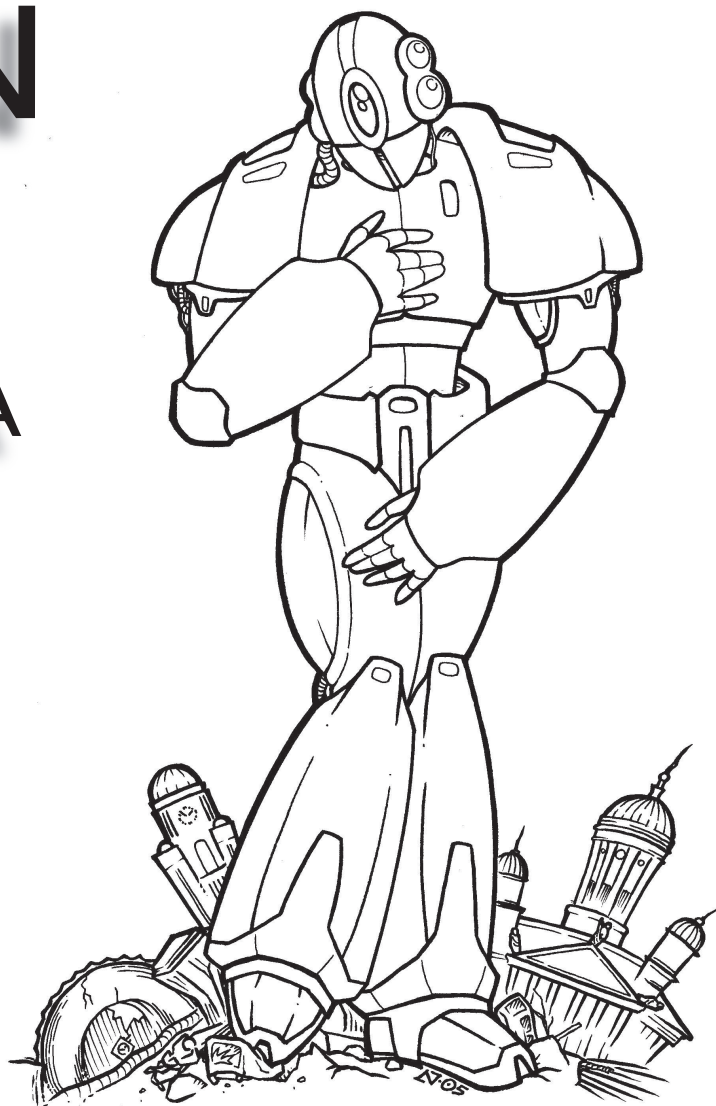
Finnconin kunniavierasvalinnat näyttivät tänä vuonna niin ikään osuneen nappiin. Ulkomaisista kirjailijavieraista sekä *Justina Robson* että *Jeff VanderMeer* olivat erinomaisia ja hauskoja esiintyjä ja osoittautuivat myös henkilöinä helposti lähestyttäviksi ja sympaattisiksi.

Coni tarjosi paljon ohjelmaa myös kirjoittamisesta kiinnostuneille. Valitettavasti tämän jutun kirjoittaja vietti kuitenkin suurimman osan tapahtumasta joko myyntipöydän takana tai

itse esiintymässä paneeleissa ja ehti siis nähdä laajasta ja laadukkaasta ohjelmasta vain murto-osan.

Tilana perinteikäs Paasitorni toi mieleen Vanhan ylioppilastalon, jolle ensimmäiset Finnconit aikoinaan mahtuivat. Vaikka tilaa oli nyt käytössä moninkertainen määrä, natisi myös Paasitorni liitoksissaan. Toisaalta juuri rakennuksen käytävöiden ja portaikkojen leveys sai aikaan sen, että ne täyttyivät turhan nopeasti conin kävijähuippujen aikaan.

Animecon-osuus näkyi tänä vuonna tapahtumassa voimakkaammin kuin kenties koskaan aikaisemmin kahden tapahtuman yhteisessä historiassa. Suurimpia katseenkeräjiä niin Paasitornissa kuin puistossa sen ulkopuolella lienevät nimit-

© Nimmi Aalto

täin olleet värikkäästi pukeutuneet anime- ja cosplay-fanit.

Satunnaisen conivieraan näkökulmasta Finncon-Animecon ei todennäköisesti näyttäytyntykään scificonina, jossa on mukana myös animeohjelmaa, vaan animeconina, jossa oli mukana myös jonkin verran scifiohjelmaa. Todennäköisesti kumpaakin yleisöä oli kuitenkin paikalla yhtä paljon.

Tämä joka tapauksessa herätti etenkin kokeneemmissa Finncon-kävijöissä voimakasta kritiikkiä tapahtuman kaksoisluonnetta kohtaan. Se minkä tähän saakka voi sanoa toimineen Finncon-Animeconissa Jyväskylässä ja Turussa, näytti nyt räjähtäneen ensimmäisen kerran toden teolla käsiin. Paasitornissa monikin sf/f:n harrastaja tunsu olonsa vieraaksi "omassa" conissaan.

Animen mukanaolo takaa suuret yleisömassat ja tätä kautta mainostajien mukanaolon, joka puolestaan mahdollistaa Paasitornin tapaiset tilat

tapahtumalle. Mutta missä on hyöty, jos hintana on taistelemisen tilasta innokkaiden animefanien tuhatpäisten laumojen puristuksessa?

Vaikka päällekkäisyyksiä epäilemättä onkin, ovat sf/f:n ja animen harrastajat jo suuressa määrin kaksi täysin eri yleisöä, joiden kiinnostuksen kohteet eroavat voimakkaasti toisistaan. Lisäksi Animecon olisi jo kyllin iso tapahtuma seistäkseen omilla jaloillaan.

Tätä kirjoitettaessa näyttää kuitenkin siltä, että Finnconit 2007 ja 2008 tullaan järjestämään Animeconin yhteydessä. Tapahtumille tietävästi varataan kummassakin yhteydessä erilliset rakennukset, mikä ainakin antaa aihetta toivoon.

Tilaongelmiin kiinnitettiin tapahtuman jälkeen huomiota myös animen harrastajien omilla foorumeilla, ehdittiinpä jopa vaatia sitä järjestettäväksi jatkossa esimerkiksi Helsingin messukeskuksessa. Kolkko tosiasia kuitenkin on, että tapahtu-

man ilmaisuus tekee tuonkalaiset suunnitelmat kokolailla mahdottomiksi.

Mielenkiintoista oli myös havaita, että suurimmalle osalle kävijöistä näyttää jääneen tyystin huomaamatta se seikka, etteivät tapahtumaa suinkaan järjestä joka kerta *samat* ihmiset. Samalla kun kaupunki, vaihtuu nimittäin vastuullinen pääjärjestäjä tapahtuman takana. Finncon-Animeconista näyttää kuitenkin muodostuneen jo brändi, johon tunnutaan luottavan kuin isompaankin kaupalliseen tuotemerkkiin.

Genren vangit

STK:n osalta tapahtuma alkoi tuttuun tapaan perjantaina Paasitornin Halonen-salissa kirjoittajaohjelmalla, joka oli tänä vuonna liukuma aamupäivän tutkijatapaamisen puolelta. Suurin osa ohjelmasta oli nyt englanninkielistä, mikä ei kuitenkaan näyttänyt paikalla olijoita haittaavan.

© Pasi Karppanen

Finncon-Animecon keräsi jälleen kerran ennätyskellisen suuren yleisön ja Paasitorni täyttyi ääriään myöten.

Liisa Rantalaiho ja Kosmoskynä-palkinto.

Iltapäivän ensimmäinen puhuja oli professori *Bo Pettersson*, joka käsitteli esitelmässään generajojen mysteeriä. Mistä genret syntyvät, kuka ne määrittää, mikä niiden funktio on ja miten ne ovat aikojen saatossa muuttuneet ja eriytyneet? Aiheen ja sen käsittämisen historiallisen perspektiivin laajuudesta huolimatta Petterssonin esitelmä oli erittäin onnistunut ja vangitseva.

Genreteeman voi sanoa kulkeeneen punaisena lankana läpi iltapäivän kaikkien ohjelmanumeroiden. Petterssonin jälkeen ääneen pääsi conin kunniavieras Jeff VanderMeer, jonka esitys kantoi nimeä "Write or die!" Kuten nimestäkin saattaa päätellä, VanderMeerin esityksen näkö-

kulma oli käytännönläheisempi kuin Petterssonilla.

Esitys koostui enimmäkseen VanderMeerin huomioista liittyen kirjailijuuteen ja omien tekstiensä kaupaksi saamiseen. Vaikka esitys pysyikin ruohonjuuritasolla, sivusi myös se generajojen käsitettä. Mielenkiintoista kyllä, VanderMeerin mukaan pyrkimys välttää yhden genren vängiksi jäämistä ja halu lajityyppirajojen ylittämiseen on tällä hetkellä yleiseurooppalainen ilmiö.

Iltapäivän viimeinen englanninkielinen puhuja oli conin kunniavieras Justina Robson, jonka esitys kantoi nimeä "Value Schmalue, Prestige and Power in the world of books".

Robsonin esitystä voisi parhaiten kuvata luonteeltaan "hypähteleväksi". Kolmen varttitunnin aikana Robson loi varsin hengästyttävän katsauksen brittiläiseen kustannus- ja julkaisumaailmaan. Pällimmäiseksi vaikutelmaksi muodostui, ettei kirjallisen arvostuksen saavuttamisen vaikeus todellakaan rajoitu kotimaiseen sf/f-kenttään.

Kunniaa sille kelle se kuuluu

Robsonin esityksen jälkeen vuorossa oli yllätysohjelmanumero, Kosmoskynä-palkinnon jakoseremonia. Kuten useimmat tämän lehden lukijat tietävätkin, Kosmoskynä-palkinto on Suomen Tieteiskirjoittajat ry:n jakama kunnianosoitus, joka myönnetään henkilölle tai yhteisölle, jonka on katsottu ansiokkaasti edistäneen kotimaista tieteiskirjallisuutta.

Palkinto on tunnustus nimenomaan merkittävästä, suomalaisen sf/f:n aseman parantamiseksi tehdystä elämäntyöstä eikä sitä jaeta joka vuosi, vaan ainoastaan silloin kun sen jakamiseen katsotaan olevan syytä. Tällä kertaa näin oli ja palkinto myönnettiin professori emerita *Liisa Rantalaiholle*, jolle palkinto kaikesta päätellen tuli täydellisenä yllätyksenä.

Palkinnon jakamisen perusteena oli Rantalaihon pitkäjänteinen ja arvokas toiminta kotimaisen sf/f:n saralla. Puheessaan *Markku Soikkeli* mainitsi Rantalaihon ansiona muun muassa sadat hänen kirjoittamansa artikkelit, toimimisen Portin kirjoituskilpailun tuomaristossa ja STk:n arvostelupalvelussa, kotimaisten sf/f-novellien kääntämistyön sekä aktiivisen roolin Tampereen paikallisessa sf/f-toiminnassa.

Soikkelin mukaan Liisa Rantalaiho onkin todiste siitä, ettei scifin ja fantasian harrastaminen kuulu pelkästään teini- tai opiskeluvuosiin, vaan se on elämäntapa, jolla on kiinteät yhteydet kaikkeen muuhun harrastamiseen, ystäväpiiriin ja työntekoon.

Tämän jälkeen vuorossa oli lyhyt tauko ja esiintymiskielen vaihtaminen suomeksi. Kriitikkitapaamisen nimellä jatkuneessa ohjelmassa *Markku Soikkeli* ja *Tanja Sihvonen* pureutuivat kritiikin kirjoittamiseen ja vastaanottamiseen. Analysoitava olivat muun muassa elokuvasta

Matrix sekä romaaneista **Valo** ja **Historiantutkija** kirjoitetut kritiikit.

Atorox-huumaa

Perinteisesti lauantain ohjelmaan kuuluvaan Atoroxin ja muiden palkintojen jakoseremoniaan päästiin tänä vuonna vasta sunnuntaina, mikä lienee karsinut yleisöä ainakin jonkin verran. Merkittävimmän kotimaisen sf/f-palkinnon jakoseremoniaa kun oli kerääntynyt Paasitornin Lindahlsaliin seuraamaan yllättävänkin pieni yleisö.

Atorox on Turun Science Fiction Seura ry:n jakama palkinto, joka myönnetään parhaalle edellisellä vuonna julkaistulle kotimaiselle tieteis- tai fantasianovellille. Palkinto on jaettu vuodesta 1983, eli palkinto jaettiin nyt 24. kerran. Tänä vuonna lopullisella äänestyslistalla palkinnosta oli kilpailemassa 28 novellia, ja valintaa oli tekemässä yhteensä 41 raatilaista suomalaisista scifi- ja fantasiaseuroista.

Tänä vuonna Atoroxin voitti *Jenny Kangasvuo* novellillaan "Kaikessa lihassa on tahto". Toiseksi sijoitui myös Kangasvuon novelli, "Aalto nahan alla" joka voitti myös viime vuoden Portti-kilpailun. Kolmanneksi tuli viime vuoden Atorox-voittajien *Tero Niemen* ja *Anne Salmisen* "Eräitä kevätpäiviä, eli Taivaallisen laatikon tapaus".

Kaiken kaikkiaan Atoroxin voi sanoa olleen tänä vuonna varsin kovatasoinen. Yhden ennakkosuosikin sijasta mukana oli useampiakin novelleja, joista mikä tahansa olisi ollut robottipään arvoinen. Äänestäjiä oli lisäksi loppujen lopuksi varsin rajallinen määrä ja vähänkään isomat heitot pistemäärissä olisivat saattaneet muuttaa lopputulosta.

Novan sato

Atoroxin jälkeen palkintoseremonia jatkui Nova-kirjoituskilpailun palkintojenjaolla. Nova on Suomen Tieteiskirjoittajien sekä TSFS:n järjestämä palautteellinen kirjoituskilpailu. Se on suunnattu ennen kaikkea uusille kirjoittajille ja sen tavoitteena on toisaalta kouluttaa kirjoittajia, toisaalta toimia kannustajana.

Kaikki Novan osallistujat saavat yleispalautteen ja finalistit henkilö-

Atorox 2006 -tulokset

1. *Jenny Kangasvuo*:
Kaikessa lihassa on tahto (232 p.)
2. *Jenny Kangasvuo*:
Aalto nahan alla (200 p.)
3. *Tero Niemi & Anne Salminen*:
Eräitä kevätpäiviä, eli Taivaallisen laatikon tapaus (181 p.)
4. *Hannu Rajaniemi*:
Isännän ääni (179 p.)
5. *Johanna Sinisalo*:
Grande Randonnée (141 p.)
6. *Anne Leinonen*:
Mestarisepä (114 p.)
7. *Natalia Laurila*:
Meren valtiatar (100 p.)
8. *Boris Hurtta*:
Tuulinen syksy (77 p.)
9. *Petri Salin*:
Talviyön uni (76 p.)
10. *Boris Hurtta*:
Jäätalvi (70 p.)

Nova 2005 -tulokset

1. *Mari Saario*: *Keveät*
2. *Timo Saarto*: *Ruusumiehen aika*
3. *Tiina Raevaara*: *Perintö*
4. *Tuomas Saloranta*: *Peniskuiskaajat*
5. *Sampo Issakainen*: *Äidin luona*
6. *Heikki Nevala*: *Kauhun kaksi huonetta*
7. *Juhani Havukainen*: *Yksi säde aurinkoa*
8. *Aleksi Kuutio*: *Herra Baiermannin ongelma*
9. *Tiina Raevaara*: *Anobium pertinax*
10. *Mari Saario*: *Diogeneen lyhty*

kohtaisen palautteen. Tänä vuonna kaikki kisaan osaa ottaneet saivat myös ilmaisen Kosmoskynän näyte-numeron.

Kisassa oli tuttuun tapaan esiraati, johon kuuluivat *Tytti Korhonen*, *Anne Leinonen* ja *Leila Paananen*. Esiraati arvosteli kaikki novellit ja valitsi niistä finaaliin 25 parasta, joista tuomaristo valitsi kymmenen kärjen. Tuomareina toimivat tänä vuonna *Pasi Karp-panen*, *Jenny Kangasvuo*, *Petri Laine*, *Anne Leinonen* ja *Natalia Laurila*.

Tällä kertaa kilpailun voittajaksi selvisi *Mari Saario* novellillaan "Keveät". Toiseksi sijoittui *Timo Saarto* novellillaan "Ruusumiehen aika" ja kolmanneksi *Tiina Raevaara* novellillaan "Perintö". Sekä voittaja että kolmanneksi tullut kirjoittaja sijoittuivat myös toisella novellilla kymmenen kärkeen.

Fantasiaa ja kauhua

Kisan kärkikymmenikössä fantasia ja kauhu näyttivät tänä vuonna korostuneen science fictionin kustannuksella.

Kilpailun voittanut *Mari Saario* novelli on esikristilliseen suomalaiseen ympäristöön sijoittuva jalkavaimon tarina, jossa fantasian lumo ja tarkat yksityiskohdat yhdistyvät aistivoimaiseksi kokonaisuudeksi. Voittajasta ei tänä vuonna ollutkaan tuomariston kesken suurta erimielisyyttä

Saario toinen, kymmenenneksi sijoittunut "Diogeneen lyhty" sen sijaan edusti täysin toisentyypistä novellia. Kyseessä oli melkein pä hard core -scifiksi luettavissa oleva kertomus vanhasta ja kokeneesta lingvistikista, joka saa ensimmäisen kontaktin täysin tuntemattomaan elämänmuotoon.

Kauhuelementtejä oli mukana useammassakin kärkikymmenikön novellissa. *Timo Saario* toiseksi tullut *Ruusumiehen aika* oli toisen maailmansodan kynnykselle sijoittuva, nuoren naisen eroottisen kehityskertomuksen ja kummitustarinan yhdistelmä, jossa tuomaristoa viehätti etenkin tarkka ajankuva.

Kolmanneksi sijoittunut *Tiina Raevaaran Perintö* puolestaan on lovecraftilaisiakin sävyjä sisältävä tarina perintönä saadusta tuolista, joka tuntuu kantavan sisällään koko

suvun virheiden painilastia. Tuoli on tuhottava, jotta kertoja saa rauhan.

Novassa aiempinakin vuosina hyvin menestyneen *Heikki Nevalan* kuudenneksi sijoittunut "Kauhun kaksi huonetta" puolestaan oli kisassa mukana olleista puhtaista kauhutarinoista onnistuneimpia. Kyseessä on hyytävä tarina valinnoista, elämäntalosta ja huoneesta todellisuuksien välillä. Kaksi sf/f:lle ominaista ideaa yhdistyy tarinassa luovalla tavalla ja tuloksena on jotain uutta.

Kauhuelementtejä oli mukana myös kärkikymmenikön loppupäässä. *Aleksi Kuution* historialliseen mil-

jööseen sijoittuva "Herra Baiermannin ongelma" kertoo nimihenkilöstään, joka on pelannut varjonsa ja tarvitsee tilalle uuden. Vaikka idea on vanha, oli sitä onnistuttu käsittelemään novellissa tuoreella tavalla.

Tiina Raevaaran yhdeksänneksi sijoittunut, tuomariston parissa mielipiteitä jakanut "Anobium pertinax" puolestaan on arjen tasolle sijoittuva, kalustrofobinen kauhutarina, jossa kaksi äiditöntä lasta herää aamulla huomaamaan isänkin kadonneen.

Juhani Havukaisen seitsemänneksi sijoittunut "Yksi säde aurinkoa" puolestaan liikkuu lähempänä sadunomaista fantasiaa. Kaupunkiin saapuu

© Tomi Junnila

Atorox-kaksoisvoittaja Jenny Kangasvuo.

mies, joka tuo mukanaan onnen – vai tuoko sittenkään? Sujuvasti kirjoitettu spekulatiivinen tarina hyödyntää asioita, joita ei sanota ääneen.

Ilahduttavaa kyllä, kärkekymmeniköstä löytyi myös huumoria. *Tuomas Salorannan* neljänneksi sijoittunut ”Peniskuiskaajat” on feministisen scifin kaavaa hyödyntävä parodinen tarina, jossa sukupuoliroolit ovat kääntyneet ylösalaisin ja maailma patriarkaalisen sijasta matriarkaalinen.

Viidenneksi sijoittunut, *Sampo Issakaisen* ”Äidin luona” puolestaan on satiirinen novelli, jossa visioidaan vanhustenhuollon tulevaisuudennäkymiä spekulatiivisten elementtien avulla.

Loppukilpailussa olivat lisäksi mukana seuraavat kirjoittajat: *Hannele Hakala, Saara Henriksson, Jani Jokimies, Tuomas Kauppinen, Tero Laaksonen, Hanne Martelius, Aino Martiskainen* (kolmella novellilla), *Liina Pylvänäinen, Marika Riikonen, Suvi Rimpiläinen, Elisa Salo, Tarja Sipiläinen* ja *Anna Vasala*.

Kiitosta ja sapiskaa

Nyt seitsemättä kertaa järjestettyyn Novaan osallistui 120 kirjoittajaa yhteensä 172:lla novellilla. Kyseessä ei ole ennätysmäärä, mutta kisa oli siitä huolimatta yksi vilkkaimmista Novan historiassa. Sadosta oli myös aistittavissa, että mukana oli runsaasti aloittelevia kirjoittajia. Novalle näyttää siis selvästi olevan edelleen tilaus ja kisan voikin sanoa tänä vuonna löytäneen kohderyhmänsä.

Tämä näkyi toisaalta myös siinä, että sekä esiraati että tuomaristo kokivat sadon tasoltaan muutamaa aikaisempaa vuotta selvästi heikommaksi. Mukana oli paljon kehityskelpoisia tekstejä, mutta valitettavankin suuri määrä novelleja, joiden idea oli kulunut tai jäi epäselväksi, rakenne oli pielessä tai kielellinen ulosanti oli kankeaa tai virheellistä.

Samana epätasaisuuden voi sanoa koskeneen jossain määrin myös finalistit. Terävin kärki erottui selkeästi, eikä voittajien nimeäminen ollut vaikeaa. Tuomaristo antoi ”puhtaat paperit” vain muutamalle novellille. Monessakin finalistilistalla olleessa tekstissä on sen mielestä vielä työstämistä.

Novellien yleisenä rasitteena tuntuikin tällä kertaa olevan viimeistelymättömyys. Moni teksti olisi kukaan vähintään yhden tai jopa useamman, perusteellisen kirjoituskerran, jossa turhat rönsyt ja kirjoitusvirheet olisi karsittu pois. Enimmäissivumäärä ei suinkaan tarkoita sitä, että novellista olisi väkisin tehtävä niin pitkä, jos tarina ei kanna esimerkiksi viittä sivua enempää.

Tämän vuoden kisan merkittäväksi teemaksi kohosi ”toisen minän” käsittely. Erilaiset mielen jakaantumiset, toiset persoonat ja kaksoisolennot olivat teksteissä vahvasti esillä. Avaruuteen tai toiseen maailmaan sijoittuvaa science fictionia oli joukossa vähän, kymmenen kärkeen valikoituneissa novelleissa vain yksi teksti, samoin omaan todellisuuteen sijoittuvien fantasiatarinoiden määrä oli laskussa. Sen sijaan realistisesta todellisuudesta kumpuavat tarinat kiinnostivat kirjoittajia.

Myös eläintarinat olivat suosiossa. Sudet ja ihmissudet ovat usein

tarinoissa kestoosiosikkeja, samoin satujen uudelleentulkinnat. Ajankohtaisiksi aiheiksi voi laskea lintuinfluenssa- tai pandemiatarinat sekä erilaiset vankilakuvaukset. Vaihtoehtoisia luomiskertomuksia, maailmanloppuja ja dystopioita oli myös runsaasti mukana.

Näissä tapauksissa ongelmana on kuitenkin, että ne vertautuvat toisiinsa ja parhaiten toteutettu hyvä idea menestyy muiden kustannuksella. Moneen kertaan käytetyissä aiheissa on myös se huono puoli, että toteutuksen ja näkökulman täytyy olla ainutlaatuinen, jotta kierrätysidea tekisi vaikutuksen.

Hekuman huipulla

Novan jälkeen oli vuorossa Hekuma-kirjoituskilpailun palkintojen jako. Hekuma järjestettiin vuonna 2006 ensimmäisen kerran. Suomen Tieteiskirjoittajien ja Helsingin yliopiston science fiction -klubin järjestämän kilpailun tavoitteena oli löytää

Hekuma 2006 -tulokset

Novellisarja:

1. *Mari Saario: Sateenkaari 2256*
2. *M.G. Soikkeli: Kukin kukille*
3. *Jenny Kangasvuo: Käenmuna*
4. *Jukka Laajarinne: Yövärtio*
5. *Harri Erkki: Resonanssi*

Raapalesarja:

1. *Mika-Petri Lauronen: Ilmoitus sukupuolen korjaamisesta*
2. *Niilo Sevänen: Impivaara*
3. *A.C. Ross: Oikea kohta*
4. *A.C. Ross: Kaunis loppu*
5. *Satu Virtanen: Atavistiset kädet*
6. *Jukka Laajarinne: Metsästäjä-keräilijä*

kirjallisesti korkeatasoisia, luovalla tavalla eroottisuuteen suhtautuvia sf/f-tekstejä.

Kisassa oli kaksi sarjaa, novellit ja satasanaiset lyhytnovellit eli raapalet. Määräaikaan mennessä kisaan saapui 63 novellia ja 53 raapaletta. Kuten Novassa, myös Hekumassa oli esiraati, joka luki kaikki kisaan tulleet tekstit, sekä varsinainen tuomari. Hekuman esiraadin muodostivat Pasi Karppanen, Anne Leinonen ja *Katja Salminen*, varsinaisen tuomarin *Teemu Ahonen*, *Irma Hirsjärvi*, *Toni Jerrman* ja *Salla Simukka*.

Kilpailun voittajaksi selvisi Mari Saario novellillaan "Sateenkaari 2256". Raapalesarjan voitto puolestaan meni *Mika-Petri Lauroselle* raapaleesta "Ilmoitus sukupuolen korjaamisesta". Novellisarjassa ensimmäinen palkinto oli 100 euroa ja raapalesarjassa 30 euroa. Muut sijoittuneet saivat kirja- sekä lehtitilauspalkintoja. Kukin sai lisäksi kunniakirjan sekä ruskean, huomiota herättämättömän paperipussin.

Voittajanovelli tullaan aikanaan näkemään Tähtivaeltajassa ja kisan muuta satoa toivon mukaan omassa eroottisen sf/f:n kokoelmassaan vuoden 2007 aikana. Sijoittuneet raapaleet on puolestaan jo julkaistu Tähtivaeltajan numerossa 2/06.

Hekuma-palkintojenjaon jälkeen oli vuorossa Atorox-paneeli. Tällä kertaa sen konseptia oli uudistettu hieman ja mukana oli sijoittuneiden kirjoittajien lisäksi myös kaksi lukijajäsentä. Ensiksi mainittuja Anne Leinosen vetämässä paneelissa edustivat Jenny Kangasvuo ja Mari Saario, jälkimmäisiä Pasi Karppanen ja *Marianna Leikomaa*.

Uudistus näytti myös olleen hyväksi paneelille ja ainakin allekirjoittaneesta se oli muutamia aiempia onnistuneempi. Keskustelu aaltoili sen kuluessa varsin vilkkaasti ja sijoittuneiden novellien lisäksi puhuttiin kotimaisen scifin ja fantasian tasosta laajemmin. Valitettavasti tämäkin ohjelma numero kärsi jonkinasteisesta yleisökadosta samaan aikaan viereisissä saleissa pyörineiden ohjelmien vuoksi.

Lopuksi

Summa summarum, palkinnot on jaettu ja con pidetty joten mitä jäi

Hekuma-voittaja Mari Saario esittelee ylpeänä kunniakirjaansa.

kätehen? Voittivatko oikeat novellit? Siihen voinee jokainen vastata tykönään. Allekirjoittaneen mielestä niin Atoroxin, Hekuman kuin Novankin taso antaa valoisan kuvan suomalaisen sf/f-novellistiikan nykytilasta. Kirjoittajia on paljon ja suurella osalla vieläpä kehityksessä oma, selkeä äänensä.

Mitä Finnconiin tulee, näyttää tapahtuma olevan vedenjakajan edessä. Yhteistyö Finnconin ja Animeconin välillä on ollut erittäin hedelmällistä ja sen voi osaltaan sanoa mahdollistaneen kummankin kasvun nykyisiin mittoihinsa. Ennen

pitkää edessä tulee kuitenkin olemaan aika, jolloin tapahtumat yksinkertaisesti kasvavat liian suuriksi mahtuakseen saman katon alle.

Lopuksi kuuluvat luonnollisesti kiitokset kaikille tapahtuman teossa mukana olleille sekä etenkin suunnattoman urakan tehneelle Helsingin fandomille. Huolimatta alussa esittämästäni kritiikistä, ottaen huomioon kaiken sen, mikä tällaisen kokoluokan tapahtumassa olisi voinut mennä pieleen, onnistui Finncon-Animecon 2006 erinomaisesti.

Näihin sanoihin on hyvä lopettaa. Ensi kerralla Jyväskylässä!